

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 26. juni 2001

i sag C-173/99, *The Queen mod Secretary of State for Trade and Industry* (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice)⁽¹⁾

(»Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — direktiv 93/104/EF — ret til årlig betalt ferie — betingelse for at erhverve retten fastsat ved en national bestemmelse — tilbagelæggelse af en minimums-beskæftigelsesperiode hos samme arbejdsgiver«)

(2001/C 227/02)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-173/99, angående en anmodning, som High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) (Det Forenede Kongerige) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, *The Queen mod Secretary of State for Trade and Industry*, ex parte: Broadcasting, Entertainment, Cinematographic and Theatre Union (BECTU), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 7 i Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EFT L 307, s. 18), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne V. Skouris, R. Schintgen (refererende dommer), N. Colneric og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 26. juni 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden giver ikke en medlemsstat adgang til at vedtage en national bestemmelse, hvorefter en arbejdstager først begynder at optjene ret til årlig betalt ferie, når han fuldført en karenstid på 13 ugers uafbrudt beskæftigelse hos den samme arbejdsgiver.

⁽¹⁾ EFT C 204 af 17.7.1999.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 26. juni 2001

i sag C-212/99, *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik*⁽¹⁾

(»Traktatbrud — arbejdskraftens frie bevægelighed — princippet om forbud mod forskelsbehandling — tidligere lektorer i fremmedsprog — anerkendelse af velerhvervede rettigheder«)

(2001/C 227/03)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-212/99, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: P.J. Kuijper og E. Traversa), støttet af: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtiget: J.E. Collins, bistået af C. Lewis) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: U. Leanza, bistået af G. Aiello), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i medfør af EF-traktatens artikel 48 (efter ændring nu artikel 39 EF), på grund af den administrative og kontraktlige praksis, der er indført af visse offentlige universiteter, og som giver sig udslag i, at de rettigheder, der er erhvervet af tidligere lektorer i fremmedsprog, ikke anerkendes, skønt en sådan anerkendelse er sikret alle indenlandske arbejdstagere, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne J.-P. Puissochet, F. Macken, N. Colneric og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 26. juni 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i medfør af traktatens artikel 48, idet den ikke sikret anerkendelse af velerhvervede rettigheder for tidligere lektorer i fremmedsprog, der er blevet medarbejdere og sprogeksperter i modersmål, skønt en sådan anerkendelse er sikret alle indenlandske arbejdstagere.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 226 af 7.8.1999.